

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121500589
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121500589.2

Opravné uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX. XX. XXXX a 2/ A. B., nar. XX. XX. XXXX, obaja trvale bytom C. X, XXX XX C., obaja právne zastúpení JUDr. Tomášom Hláčikom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Železničná 173, 976 62 Brusno, proti žalovaným: 1/ D. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XX, XXX XX E., právne zastúpený JUDr. Jozefom Bónom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom A. Hlinku 740/11, 965 01 Žiar nad Hronom a 2/ Wüstenrot poisťovňa, a. s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava, IČO: 31 383 408, právne zastúpený SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy, o vydanie opravného uznesenia, takto

rozhodol:

I. O p r a v u j e II. výrok rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/1/2023 – 248 zo dňa 27. 09. 2023 tak, že správne znie:

„Rozsudok súdu prvej inštancie v III. výroku o čiastočnom zamietnutí žaloby m e n í tak, že žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi 1/ sumu 2 000,- € a žalobkyni 2/ sumu 2 000,- €, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných zaniká povinnosť druhého zo žalovaných a vo zvyšnej časti, t.j. v časti sumy 78 000,- € uplatňovanej žalobcom 1/ a v časti sumy 78 000,- € uplatňovanej žalobkyňou 2/ žalobu z a m i e t a.“

odôvodnenie:

1. Po oboznámení sa s obsahom spisu a zvukového záznamu z verejného vyhlásenia rozhodnutia Krajský súd v Banskej Bystrici aj bez návrhu zistil, že pri vyhlasovaní a písomnom vyhotovení rozsudku tunajšieho súdu č. k. 17Co/1/2023 – zo dňa 27. 09. 2023 došlo k inej zrejmej nesprávnosti, keď odvolací súd v II. výroku nesprávne uviedol sumu priznanej náhrady nemajetkovej ujmy pre každého zo žalobcov 1/ a 2/ po 22 000,- €, pričom správne mal uviesť sumu po 2 000,- €, o čom svedčí tak ústne odôvodnenie verejného vyhlásenia rozsudku (čo vyplýva zo zvukového záznamu z verejného vyhlásenia rozhodnutia), ako aj 54. a 55. bod písomného odôvodnenia predmetného rozsudku. Iná zrejma nesprávnosť tak spočíva v tom, že pri vyhlasovaní výrokovej časti rozsudku odvolacieho súdu nebola omylom zohľadnená skutočnosť, že už v tom čase právoplatnými I. a II. výrokom rozsudku súdu prvej inštancie bola každému zo žalobcov priznaná náhrada nemajetkovej ujmy po 20 000,- €, ktorá v spojení s III. výrokom rozsudku súdu prvej inštancie zmeneným II. výrokom rozsudku odvolacieho súdu mala činiť spolu po 22 000,- €, nie 42 000,- €. Iná zrejma nesprávnosť napokon vyplýva aj zo samotného znenia II. výroku rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa zároveň uvádza, že odvolací súd žalobu zamietla vo zvyšnej časti, t.j. v časti sumy 78 000,- € uplatňovanej žalobcom 1/ a v časti sumy 78 000,- € uplatňovanej žalobkyňou 2/, čím vznikol logický rozpor medzi žalobcami v žalobe uplatnenou výškou náhrady nemajetkovej ujmy po 100 000,- € pre každého a celkovou výškou náhrady nemajetkovej ujmy vyplývajúcou z I. a II. výrokom rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s III. výrokom rozsudku súdu prvej

inštancie zmeneným II. výrokom rozsudku odvolacieho súdu priznanej výšky po 42 000,- € a zamietnutej výšky po 78 000,- €, t.j. dokopy 120 000,- € pre každého zo žalobcov.

2. Podľa § 378 ods. 1 Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj „CSP“) na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Podľa § 224 CSP súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

4. Vzhľadom na uvedené zistenia Krajský súd v Banskej Bystrici preto túto inú zrejmu nesprávnosť opravil v zmysle uvedených zákonných ustanovení, čím dal do súladu záväznú výrokovú časť predmetného rozsudku s jeho odôvodnením. Odvolací súd má za to, že takýto postup je v súlade s príslušnými ustanoveniami CSP opierajúc sa o uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/75/2022, v ktorého odôvodnení sa okrem iného uvádza: „Ustanovenie § 224 CSP umožňuje súdu, ktorý rozhodnutie vydal, opraviť v ňom aj bez návrhu „chyby v písaní, počítaní a iné zrejme nesprávnosti“. Už vzhľadom na systematickú úpravu nápravy inej zrejmej nesprávnosti spolu s chybami v písaní a počítaní je zrejme, že na jednej strane môže ísť len o také chyby, ktoré sú podobného druhu ako chyba v písaní alebo počítaní, na druhej strane musí ísť svojím obsahom o iné než písárske alebo počtárske chyby, ak k ich vzniku došlo okamžitým zlyhaním mechanickej alebo duševnej činnosti osoby, ktorá sa zúčastnila vyhlásení alebo vyhotovení rozhodnutia (porov. Rc 37/1969). Za zrejmu nesprávnosť v zmysle tohto ustanovenia treba považovať rozpor medzi obsahom verejnomocenskej autoritatívnej vôle, ktorú súd svojím rozhodnutím v okamihu jeho vyhlásenia (vydania) prejavil chcel a ktorej obsah je z dôvodov rozhodnutia bezpečne poznateľný, a obsahom samotného rozhodnutia ako prejavom tejto verejnomocenskej (autoritatívnej) vôle. Zároveň musí ísť o chybu súdu, nie účastníkov konania a súd preto nemôže týmto postupom odstraňovať nedostatky podaní účastníkov, ktoré zapríčinili nesprávnosť rozsudku (porov. 3 MCdo 21/2008, ale tiež napr. III. ÚS 67/2019). Opraviť je možné ktorúkoľvek časť písomného vyhotovenia rozsudku [aj uznesenia (§ 234 ods. 2 CSP) - pozn. dovolacieho súdu], teda číslo konania, záhlavie, výrok, odôvodnenie, poučenie alebo miesto a čas jeho vyhlásenia. Z ustanovenia § 362 ods. 1 CSP jednoznačne vyplýva, že oprava sa môže týkať aj výroku rozhodnutia [k tomu pozri aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. júla 2014, sp. zn. II. ÚS 576/2013-30 (www.ustavnysud.sk)]. Predmetom opravy môžu byť predovšetkým také očividné pochybenia, ktoré sa môžu zreteľne prejavovať o. i. napríklad v rozpore výroku rozsudku a jeho odôvodnenia. Opravu môže súd vykonať kedykoľvek, to znamená, že aj po právoplatnosti rozsudku (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 903). V zmysle § 214 ods. 1 CSP súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Uvedené ustanovenie je vyjadrením zásady iudex ne eat petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán). Viazanosť však neznamená úplnú a bezpodmienečnú viazanosť formuláciou (doslovným znením, slovným vyjadrením) petitu. Zo žaloby a jej petitu musí byť jasné a zrejme, čoho sa žalobca domáha (a týmto je súd viazaný). Súd ale nie je nevyhnutne viazaný exaktným spôsobom, akým žalobca petit formuloval, a preto neprekročí žalobný návrh, ak enunciát rozsudku nebude doslovne zhodný s vyjadrením petitu (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 867.). Dovolací súd považuje za potrebné v tejto súvislosti poukázať aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. júla 2014 sp. zn. II. ÚS 576/2013-30, v zmysle ktorého: „rozhodovacia činnosť ako autoritatívny prejav (verejnomocenskej) vôle vykonávajú vždy príslušní nositelia verejnomocenských funkcií, ktorými sú vždy a bez výnimky ľudia. V prípade rozhodovacej činnosti súdov sú týmito nositeľmi sudcovia a v rozsahu ustanovenom zákonmi aj iní zamestnanci súdov (čl. 142 ods. 2 ústavy). Proces „vynášania rozhodnutia“ súdu ako verejnomocenského aktu tak - v súlade s podstatou každého ľudského rozhodovania - pozostáva z dvoch fáz: vytvorenia určitej vôle vo vnútornom fóre sudcu, resp. iného zamestnanca súdu, a jej následného prejavenia (komunikovania) navonok adresátom príslušného verejnomocenského aktu. Len navonok prejavená verejnomocenská vôľa je totiž poznateľná jej adresátom. Právo zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy sa totiž nenapĺňa už vtedy, keď je s ním v súlade vytvorená vôľa v internom fóre sudcu, resp. iného rozhodujúceho zamestnanca, ale až vtedy, ak je táto vôľa verne a riadne manifestovaná (prejavená) navonok. Prirodzene, vôľa („rozhodnutie“) skutočne vytvorená v internom fóre sa môže z najrôznejších dôvodov odlišovať od toho, čo bolo navonok manifestované (prejavené). Tieto dôvody môžu spočívať v subjektívnych vlastnostiach prejavujúcej osoby (nesprávne vyjadrovanie, nedostatočná schopnosť správne štylizovať alebo momentálne zlyhania v podobe omylu, prerieknutia,

preklepu) alebo objektívnych okolnostiach (nejednoznačnosť jazyka, zlyhanie komunikačného média apod.). Keďže len navonok prejavená vôľa je spoznateľná účastníkom konania, je pochopiteľné, že títo sa oboznamujú a vychádzajú predovšetkým z prejavenej verejnomocenskej vôle, pričom zároveň môžu predpokladať, že tento prejav vyjadruje skutočnú vôľu orgánu, ktorý ho vydal. Pretože skutočná vôľa vytvorená v internom fóre sudcu alebo zamestnanca súdu zostáva účastníkom nepoznateľná, zodpovedá aj požiadavke právnej istoty a z nej vyplývajúcej požiadavke zásadnej nezmeniteľnosti (právoplatných) súdnych rozhodnutí, aby nebolo možné raz prejavenu vôľu kedykoľvek dodatočne meniť s odôvodnením, že nezodpovedá tej skutočnej, interne vytvorenej vôli. Princíp právnej istoty založenej právoplatnými súdnymi rozhodnutiami vyplýva podľa judikatúry ústavného súdu tiež z čl. 46 ods. 1 ústavy“ (www.ustavnysud.sk). Napriek tomu, že prostredníctvom opravného uznesenia v zásade nie je možné sanovať chybu či inú nesprávnosť, ktorej sa dopustila sporová strana, a to ani ak ide o chybu neúmyselnú, súd musí výrokovú časť rozhodnutia formulovať tak, aby bola jasná, stručná, výstižná a predovšetkým materiálne vykonateľná. Nie je totiž porušením zásady ne ultra petitem partium, ak súd formulačne upraví petit návrhu vo výrokovej časti rozhodnutia, keď návrhu žalobcu vyhovuje [porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 122/2012 publikovaný v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 42/2012 (www.ustavnysud.sk)].“

5. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 ods. u 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. u 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súde je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C .s p.)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods.u 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP, resp. dovolanie má vady podľa § 429 CSP napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 CSP v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) CSP v spojení s § 436 ods. 1 CSP).